Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36552
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

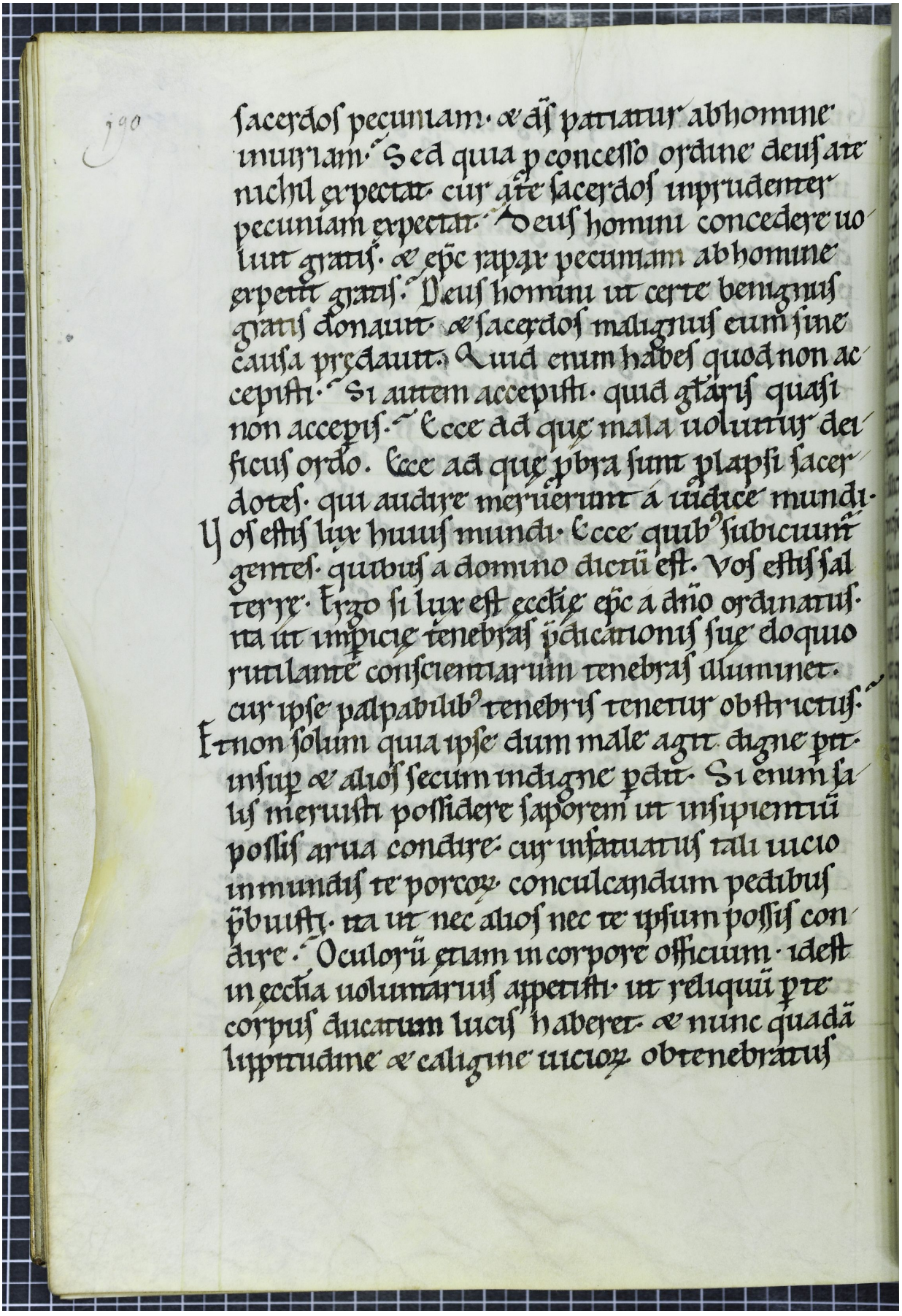

190

sacerdos pecuniam. & ds patiatur ab homine
iniuriam. Sed qua p concessio ordine deus ate
nichil expectat. cur ate sacerdos imprudenter
pecuniam expectat. Deus homini concedere uo
luit gratis. & epc rapax pecuniam ab homine
expetit gratis. Deus homini ut certe benignus
gratis donauit. & sacerdos malignus eum sine
causa prędauit. Quid enim habes quod non ac
cepisti. Si autem accepisti. quid gl'ris quasi
non accepis. Ecce ad que mala uoluntus dei
ficus ordo. Ecce ad que pbra sunt plapsi sacer
dotes. qui audire meruerunt a iudice mundi.
Vos estis lux huius mundi. Ecce quib' subiciuntur
gentes. quibus a domino dictu est. Vos estis sal
terre. Ergo si lux est eccliæ epc a dño ordinatus.
ita ut impicię tenebras p̃dicationis sue eloquio
rutilante conscientiarum tenebras illuminet.
cur ipse palpabilib' tenebris tenetur obstrictus.
Et non solum qua ipse dum male agit digne pti.
insup & alios secum indigne pati. Si enim sa
lis meruisti possidere saporem ut insipientiũ
possis arua condire. cur infatuatus tali uicio
immundis te porcis conculcandum pedibus
p̃buisti. ita ut nec alios nec te ipsum possis con
dire. Oculorũ etiam in corpore officium. idest
in eccla uoluntarius appetisti. ut reliquũ pte
corpus ducatum lucis haberet. & nunc quadã
lippitudine & caligine uicio obtenebratus